

منابع کتاب

بستی در بسیاری از مدخلها و معانی آنها به اقوال لغویان و نحویان عرب استناد کرده است. مهم‌ترین آنان عبارتند از ابوبکر یا ابن‌درید، ابوحاتم، اصمعی، خلیل که او را با نام صاحب‌العین نام برده (مکرراً)، سیبویه (مکرراً)، ازهری یا ابومنصور (متوفی در ۳۷۰)، یعقوب یا یعقوب‌بن‌سکیت (مکرراً)، فراء، ابوعمر و یا ابوعمر و شیبانی، ابوالهیثم (ذیل روع، قحف، نضح)، ابو عبید هروی، ابو عبیده، ابن کلبی، ابوعبدالله کرمانی، ابواسحاق زجاج (متوفی در ۳۱۱)، ابواسحاق زیادی (ذیل عواء)، ابوزید (ظاهراً انصاری؛ متوفی در ۲۱۴)، ابومحمد سیرافی (ذیل سلق و نثیت)، ابوالحسن، یا کسایی (متوفی در ۱۸۹) (مکرراً)، ابن شمیل (ذیل رَعَم، رُعَم، ادهاق، احتفار)، نصر یا نصر بن شمیل (ذیل نفاسه)، ابوعلی (ظاهراً فارسی) ابن اعرابی، ابن انباری (= ابوبکر محمد، متوفی در ۳۲۷) (مکرراً)، احمد بن یحیی (ذیل اِباء)، ابوعمر و (ذیل اِباء)، اموی (ذیل زَرْقَبه)، ابوجعفر رُوَاسی (استاد کسائی و فراء، ابن ندیم، ص ۷۲) (ذیل حَلّی)، محمد بن نعیم (ذیل حیوة)، ابوهشام لیث بن نصر (ذیل باب فَعْل یفْعُل)، ابوحنیفه دینوری، صاحب خصایل (ذیل ارتفاص)، شمر (مکرراً)، ابن حبیب (ذیل ابتکال)، ابونصر (ذیل ابتکال)، نصیر رازی، ظاهراً نصیر بن یوسف نحوی لغوی، انیس و صاحب کسائی (ابن ندیم، ص ۷۲) (ذیل اسنان)، لحيانی (علام کسائی)، (ذیل بصارة)، ابومالک، سلمة، ابوالحسن، نقل از ابوبکر حنبلی (ذیل وَرَى)، ابوسعید ضریر (ذیل تعته)، و غیره.